

Heikki A Reenpää, professori:

AKTIIVINEN VOIMIEN YHDISTÄMINEN TUO TULOSTA

ON ILAHDUTTAVAA HAVAITA, että Eurooppa-tasoinen pakolaisten ja karkotettujen yhteistyö on päässyt hyvään vauhtiin, vaikka lähtökohdat maittain ovat hyvin eritasoiset. Lausutaan varoituksen sanoja, joiden lähtökohtana ovat esim. Saksan ja Italian roolit viime maailmansodassa.

Pakolaisten yhteinen liitto perustuu kuitenkin vain kansalaisiin kohdistuneisiin ihmisoikeusrikkoksiin. Kyseessä ei ole poliittinen, nationalinen tai ideologinen toiminta. Väryyttä kärsinyt henkilö on oikeutettu saamaan asiansa korjatuksi riippumatta siitä, minkä maan kansalainen hän on.

Erityisen ilahduttavaa on EUEEP:n voimakas kasvu ja sitä kohtaan eri maiden järjestöjen ja hallitusten taholta osoitettu kiinnostus. Se on ainutlaatuista ja kertoo, että aika alkaa kypsetä viime sotien aggressioiden korjaamiselle.

Kotimaisten palautusjärjestöjen yhteistyö on tiivistynyt ja ne pyrkivät täsmentämään yhteisiä tavoitteita ja keinoja. Useamman omaa fokustaan ajavan järjestön määrä on sinänsä suuri rikkaus. Oman toiminnan

priorisointi ei estä suuren päämäärän tavoittelemista yhdessä.

Olen ehdottanut, että palautusjärjestöt ja Karjalan Liitto etsisivät yhteisen tien. Se tie voisi aluksi muodostua pienistä yhteisistä askelista. Ei ole kunniaksi, eikä rakennukseksi karjalaiselle kansalle, etteivät Karjalaa syvästi rakastavat ja sen edestä toimivat järjestöt kykene rakentamaan yhteistyöhön. Jäsenet ja heidän edunvalvontansa kärsivät eniten tästä hajaannuksesta.

Yhteistyön viestikapula on Karjalan Liitolla, jonka toivon hallintoelimissään hyvin vakavasti harkitsevan asiaa. Uskon siihen, että yhteistyön win-win -periaate lopulta voittaa. Toivon, ettei odottamiseen kulutettaisi tarpeettoman paljon etsikkoaikaa. Momentum näyttää olevan jälleen lähempänä. Olemme me siihen valmiita?

Karelia Klubi ry on yhteistyössä Pro Karelia ry:n kanssa etsimässä uusia alueellisen organisoinnin muotoja. Tarvitsemme paikallisia vaikutuskeinoja, jotta viestimme mahdollisimman tehokkaasti ja pehmeästi kulkisi ihmiseltä toiselle.

Tämän tyyppinen pehmeä viestintä ei ole yhtä näyttävää kuin mahtavat mielenosoitukset tai medialööpit, mutta se antaa ihmisille mahdollisuuden syventyä kaikessa rauhassa näihin kysymyksiin. Kansalaiset tarvitsevat tietoa ja aikaa kyetäkseen omaksumaan koko maan näkökulmasta parhaan etenemistien.

Toiminta vaatii rahoitusta, siitä emme pääse mihinkään. Puheenvuorossaan klubin uusi puheenjohtaja Veikko Saksi esittää, että jäsenet lähtisivät tukemaan erityisesti Karelia Klubi -lehden julkaisemista esim. pienellä kuukausilahjoituksella.

Tämä on erinomainen ja kannatettava ajatus. Jos jokainen jäsen voisi lahjoittaa 5 – 10 euroa kuukaudessa, lehden ilmestyminen 5 – 6 kertaa vuodessa olisi järjestyksessä. Toivon, että syvällisesti mietitte omia mahdollisuuksianne yhteisiin tavoitteisiin tähtäävän toiminnan tukemisessa.

Toivotan samalla klubille, sen kaikille jäsenille ja hallitukselle mitä parhainta Jouluaikaa. Olkoon uusi vuosi 2009 meidän vuotemme.

Jukka Hyle, varapuheenjohtaja, evl. evp.

KARJALAN PALAUTUKSEN IDEA

kin puoli miljoonaa suomalaista. Taloudellisten taatumien aiheuttamat kansalaisten uupumiset kesken ihmisarvoisen elämän ovat mittavia.

Itsenäisyytemme säilyttäminen on ollut hintavaa! Rauhana vuosikymmenet olemme siunaillleet korkeita itsemurhalukuja, ihmetelleet masennuslääkkeiden 70 % osuutta lääkekuluista ja ylenmääräistä muiden stimulanttien tarvetta.

Olemme unohtaneet, että jälleenrakentamisen kova tahti on vaatinut ja vaatii hallintoalamaisilta ylivoimaisia ponnisteluja. Meillä on "kaikki pelissä". Mitä voimavaroja jää käytettäväksi todellisissa poikkeusoloissa? Jälleenrantaamisurkakka jatkuu.

Neuvostoliitolle rautaesiripun ylläpito merkitsi yleisliittolaisten kansallisuuksien suverenien hallitsemista. Meille raja merkitsi peruspilaria, jonka vartiointi ja rauhallisena pitäminen oli edellytys maamme kaventuneille elinmahdollisuuksille. Puoleltamme rautaesirippu oli pyhä.

Itäisen suurvallan vararikon jälkeen suomalaisilla ei ollut edellytyksiä hyödyntää syntyttyä pesää. Pesänhoitajastakaan ei ollut selvyyttä. Konkurssipesän luonnollinen ja tärkein saamamies on kaiketi Venäjän kanssa.

Suomalaisilla ei ole ollut aikaa tehokkaiseen kansakunnan psyyken hoitoon. Olemme selviytyneet ikäänkuin itseohjautuvan terapian avulla. Vahva sitoutuminen oikeudenmukaisuuteen ja sivistyksen voimaan yhdistyneenä realiteettien ja suhteellisuuden tajuun ovat niitä jo ammoin suomalaisuuden peruspilareiksi miellettyjä määreitä, joiden varassa itsenäisyytemme lepää. Epäoikeudenmukaisen rauhansopimuksen takia olemme jälleenrakennuksen aikana mm. menettäneet siirtolaisiksi vähintään-

Suomen ja Venäjän välinen raja on molempien valtioiden yhteinen asia. Suomen kannalta Karjalan palautus on monin tavoin elintärkeä tavoite. Palautuksella mahdollistetaan rajan rakentaminen rauhan ja yhteiselon rajaksi. Sillä kansamme saisi vihdoin 180 astetta lisää perspektiiviä maailmankuvaansa. Se olisi välttämätöntä ns. pohjoisen ulottuvuuden konkreettisen rakentamisen aloittamiseksi.

Se, että Venäjä ei nyt näe samalla tavalla, ei saa lannistaa kansallista ponnisteluumme rajamaamme järkevaksi järjestelyksi.

Venäjän matka vakavasti otettavaksi kansalaisvaltioksi vaatii rehellisen tilinteon menneisyyden kanssa. Olisiko tuo tilinteon myös Suomen asia? Venäjän ja Suomen kansojen traumaattiset kokemukset ja syy-seuraukset ovat maailmansodan temmellyksessä ja sen jälkeen aika yhtenevät.

Länsi hylkäsi kuolemanhädässä olevan Suomen ja käytti häikäilemättömästi hyväkseen Stalin nai'iviutta. Neuvostojärjestelmään vangitut kansallisuudet, Suomen sukulaiset siinä mukana, maksoivat järjestetyn hinnan. Vaikka Neuvostoliitto "tuomittiin" voittajaksi ja Suomi syylliseksi, olivat voittajan tappiot suhteellisesti verraten Suomen vastaaviin lukuihin kauhistuttavat.

Olisiko aika tehdä tilintekoa yhdessä venäläisten kanssa? Voiko yhteisistä kärsimyksistä versoa todellinen ystävyys ilman yhteisen vihollisen nimeämistä? Asein asia ei ole mahdollista. Kulttuurikapitaalia olemme saaneet kartuttaa. Voisiko sitä panna peliin?

Karjalan palautus on kansainvälinen kysymys. Suomi on liittoutunut voittajavaltioiden kanssa. Kylmän sodan aikana olimme pakkoliitossa vain yhden "antivoittajan" kanssa. Näyttäisi siltä, että Karjala-idean edistäminen edellyttää Suomelta entistä määrätietoisempaa Eruooppa-politiikkaa.

Meillä on laajenemiskomissari ja rajavaltaviraston päällikkyyks. Olemme osoittaneet EU:lle ja konkurssipesälle, että Suomen Karjala-intressi on aito. Olemme harjoittaneet tuloksellista naapuruuspolitiikkaa. Haluttaisi jopa tulkita niin, että komissaarin tehtävä ja rajaviraston päällikkyyks ovat tulleet Suomelle harkitusti.

Karjala-idea on aika ryhtyä hiomaan konkreettiseksi "tuotteeksi". Siihen tarvitaan kaikkien luovutettujen alueittemme palautusta ajavien ja karjalaista kulttuuria vaalivien kansalaisjärjestöjen keskitettyä yhteistyötä. Jos aktiivit eivät omaa yhteistä tahtoa, sitä ei synny demokraattisen maan kansalaisissakaan.

Päivikki Tiilikka, klubikauppias:

TAASHA MYÖ TAVATTII

ONPA MIELUISAA pitkästä aikaa taas tавata, vaikkapa näin Klubi Kaupan palstalla. Ensimmäinen talventuloyritys alkaa olla mennyttä tätä kirjoitettaessa täällä Lappeenrannan korkeudellakin.

Sumua, loskaa ja lamaa on tiedossa, mutta porskutetaan me vaan, eikä anneta tuollaisten pikkuausioiden haitata. Sillä myös Joului, kevät ja nousukausikin seuraavat väistämättä kukin vuorollaan.

Jokasyksyiseen tapaan tänäkin vuonna on ilmestynyt monta kirjaa Karjalasta, sota-historiasta ja lähihistoriasta. Kirjojen aiheista löytyy jokaiselle jotakin. Karjalankielen harrastajille on sanakirja, jossa on

ensimmäistä kertaa karjalankieliset vastineet myös nykykielen sanoille.

Mitä tykkäätte vaikkapa sanoista kobraccu (kännykkä), zualubändi (saliband) tai peittokamer (piilokamera)? Erityisesti nuorempia sukupolvia ajatellen on tehty kirja "Juuret Karjalassa", jossa on kattavasti eri elämänaalueilta tietoa ja kuvia Karjalasta.

Klubilaisia sekä muita Karjalan palautuksesta kiinnostuneita ilahduttaa päätoimittajamme uutuuksikirja "Karjalan palautus kuin tukka takussa". Kirjaa lukiessa joutuu mieleensä tämän tästä toteamaan: "näinhän se juuri on".

Myös toiseen Pro Karelian kustantamaan uutuuksikirjaan "Venäjä kriisissä" soisi mahdollisimman monen tutustuvan. Kirja ei hyssyttele, vaan peilaa realistisesti nykyvenäjän menoa kaikkine käsittämättömyyksineen.

Kunpa saisimmekin enemmän mahduttamaan ilmoituksemme tuotteitamme! Moni hyvä uutuuks ja tarjous ei mahtunut mukaan. Nettikaupastamme löytyy paljon laajempi valikoima, mutta sinnekään emme aina voi kaikkea laittaa. Soittakaa siis tai laittakaa sähköpostia rohkeasti ja kysykää.

Rauhaisaa Joulun aikaa asiakkaillemme ja lukijoillemme! Ei unohdeta Karjalaa.